

հրացանի և թնդանօօմի կրթութեան
կը վարժին, մարդեր եւ ընթանցքներ
կը կատարեն և տարին մի անգամ դա-
տերազմի դաշտն կ'ելնեն : Այսպէս
կը յարատեւեն, կը տարածուին և կը
կատարելագործուին այն պատերազ-
մական սովորութիւններն, որոնք աղ-
դային յատուկ բնուորութիւն դառ-
նալով, կը մեծցնեն Զուիցերից զին-
ուորական համբաւն, կը վստահացնեն
իւր զօրաց վերաց, և երկրի պաշտառ-
նութեան համար, փոխանակուրիշեր-
կիրներու նման 10—15 ֆուանգ վճա-
րելու մարդագլուխ, միմիայն 1½ ֆլ-
ուանգ կը վճարեն :

(Եարունակելք :)

ԿՐԻՆԱՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ

Այս ինչ Ս. Զատկի երկուշաբթի
օրն Ա. Աթոռոյս միաբանութիւնն Ա.
Յակովեանց հրաշակառոց Տաճարին
մէջ որտոշարժ հանդէս կը կատարէր,
եւ վայելուչ շքեզութեամբ թափոր
կը դառնար, ուր ոչ միայն ներկայ է-
նին հաղարաւոր հայազգի ուխտաւոր-
ներ, այլ և քաղաքիս մէջ գանուած
բոլոր Քրիստոնեայ ազգերէն մեծ բազ-
մութիւն, եւ այն ինչ Ա. Աթոռոյս
զանգակին կը հնչէր Աիօնի բարձրու-
թենէն, նոյն միջոցին կը հնչէին նաեւ
քաղաքէն արտաքս տեղյոց Ռուսաց
վանուց մեծ և փոքր զանգակներն :

Ամենայն ոք զարմացած ինքնին կը
հարցնէր՝ արդեօք ինչ պէտք է մինի
Ռուսաց այս արտաքս կարգի զանգա-

կահարութեան դղրդոցի պատճառն .
վասն զի ոչ հանդէս ունեին նոքա նոյն
օրն և ոչ դանգակահարութեան ա-
ռիթ :

Ռուսաց եկեղեցին խուռն բազմու-
թիւն կը գիմէր և նորորինակ տեսա-
րան մի կ'երեւէր . ոչ միայն Ռուս վար-
դապետաց, քահանայից և հիւպատո-
սարանի պաշտօնէից, այլև բոլոր Ռուս
ուխտաւորաց դիմաց վերաց աննկա-
րագրելի ուրախութիւն կը փայլէր :

Զարմանալի էր այս խնդութեան
շարժագիրն, վսեմ՝ նպատակին, նոր
գործն, հիանալի տեսարանն, մեծ
հանդէսն, նորահնար՝ գիւտն, և պան-
չելի՝ արարողութիւնն :

Ռուսաց եկեղեցւոյն մէջ միրառու-
թեան դրոշմի արարողութիւնն կը կա-
տարուէր :

Ո՞լ էր արդեօք միլտուողն . թա-
գաւորացուն մանուկ մի, իշխանազուն
դաւանկ մի, նորագարձ հեթանոս մի :

Մկրտուողն էր Մողեոկցի երեսուն
և հինգ տարեկան Աիօնն անուամբ մօ-
րուքաւոր հայ երախայն, որ իւր նախա-
կին միլտութիւնն ուրանալրվ՝ հեթա-
նոսաբար նոր քրիստոնէութեան կրդի-
մէր . միրտին էր Ռուս վարդապետն,
կնքամայրն էր Վրացի Ճավճավագձէ
իշխանուհին, հանդիսատեսն՝ Ռուս
ուխտաւորաց ողբրմուկ բազմութիւնն,
որ խաչակնքել միայն գիտէ, և սայնպի-
սի կրկնամկրտութեան կամ կրկնագը-
րոշմի հանդէսներուլ այնպէս համազ-
ուած է, իբր թէ արտաքս Ռուսից
Կայսերազետական եկեղեցւոյն ըս կայ-
քրկութիւն :

Բայց ով է Աիօնն և ինչ է իւր
պատմութիւնն :

Աիօնն երեք տարի առաջ Ա. Ա-
թոռս ուխտի գալով և վերադաւնուլ
ըս կամելով՝ պարտիզան եղաւ Պատ-
րիաբբարանի պարախլին և Պատրիար-

քարտնի մէջ բնակելով, Ա. Պատրիարքի հայրական խնամքն կը վայելոր լիովին, ոյն պարտիզանն քանի մի աւմբոյառած իւր հայրենիքն վերադառնալու փափաքով Ա. Պատրիարքէն հրաման կը խնդրէ, և նա ճանապարհի ծախսութ եւ հայրական օրհնութեամբ ճանապարհ կը ձգէ :

Սի ամիսէն յետայ Սիմօնն վանուց մէջ կ'երեւի եւրոպական զգեստով և կ'իմացուի, որ փոխանակ իւր հայրենիքն վերադառնալու՝ Յովհաննու ծըն նընդեան գիւղին մէջ շնութեան վերաստուչ կորդուածէ Ռուսաց Արշամանդրին (վանահօր) կողմանէ, և այն առեղ կ'աշխատի :

Յայտնի էր, որ Սիմօնն Ռուսաց վանուց համար կ'աշխատէր, բայց բոլորավին լուր չը կար թէ շնութածապետութեան հետ կրինամկրտութեան կը պատրաստուէր : Կրինամկրտութեան հանդիսի զանգակաց բազմադպրութիւնն միայն յերեւան հանեց այս դադունիքն :

Զարմանալին այս է, որ մինչդեռ Սիմօնն շնութածապետութեան պատրուակաւ լուիկ մնջիկ կրօնափոխութեան կը պատրաստուէր, նայն միջնցին մեր ուխտաւորաց միջնն Քիլիացի Հայ երիտասարդ մի եւս Տեղեսակառավարութեան դիմած էր Տաճկաց կրօնն ընդունելու . սակայն Կառավարութիւնն օրինաց տրամադրութեամբ պաշտօնապէս լուր տըւաւ Ա. Ալթուայ, և Աւագ թարգման Մոլսէս վարդապեան ու խոստովանահայր Խաչատուր վարդապեան զրկուեցան, որք ամենայն աղատութեամբ երիտասարդն համոզելով՝ վերըստին Ա. Ալթուա բերին եւ ինքն զղջութ իւր արարմանց վերայ, իսպառ հրաժարեցաւ իւր կրօնափոխութեան նպատակէն եւ վերադարձաւ

իւր հայրենիքն :

Խակ Ռուսաց վանուց Վարչութիւնին առանց երբէք լրւր տալու, 50 մանեթ կը շնորհէ պարտիզանին և կրկին կը մկրտէ, արսինքն Սիմօն անունն Վասիլ կը փառէ, ի յառաջադիմութիւնն և ի տարածումն ուռատական ու զղովիառութեան :

Մէք չեմք ցաւիր Սիմօնի կրօնափոխութեան համար, վասն զի անկրօններն միայն կրօնք կը փոխեն . չեմք ցաւիր Ուռասից եկեղեցւոյ կրկնամկրտութեան կամ կրկնագրուշմի համար, վասն զի իւր սովորութիւնն կը պաշտէ, այլ միայն կը ցաւիմք, որ Երուսաղէմի բազմախուռն ուխտաւորաց ժամանակ, Զատկի երկրորդ օրն, անփողն եւ անպիտան մի կրօնափոխի համար յատուկ հանդէս կը կատարէ Ռուսից եկեղեցին, Երուսաղէմի մէջ խռնուած ազգաց ցոյց տալու համար՝ թէ Հայոց Եկեղեցւոյ մկրտութեան գրումն վաւերական չ'ընդունիր, և Ռուսաւտանի մէջ գործածներն բաւական չը համարելով՝ Երուսաղէմի մէջ եւս եւ կամուտ առնելու կը ջանայ, ուր շարունակ ականատեսէ Հայաստաննեաց Եկեղեցւոյ առաքելականութեան եւ քրիստոնէական հանդէսներուն, եւ քաջ գիտէ, որ Եւրոպացի և Ամերիկացի ճանապարհորդք անգամ, երբ կ'ացցելեն մեր վանուց, կը ծանօթանան մեր գաւանութեան եւ արարողութեան, զմայելով կը վերադարձան :

Միթէ չ'իմացաւ Ռուսաց Երուսաղէմի Եկեղեցին՝ թէ բնչպէս անցած տարի, Աւագ Շաբթօւն մէջ, Անդլացի երեւելի Աղնուական մի քանիցս ներկայ գտնուելով Հայոց Եկեղեցւոյ արարողութեանց, այնչափ պանչացաւ, որ ուղղակի Ա. Պատրիարքին զիմեց դաւանութեան և եւ կեղեցական խորհրդոց ծանօթալու

համար, և երբ Մնլրիսեդեկ վարդապետի միջոցու հմտացաւ ամեն բանի, թափանձեց զԱրքալան Պատրիարքն որ հաղորդական Հայոց Եկեղեցոյն մէջ, և թէ արէտ առաջարկուեցաւ իրեն, որ Երուատղէմի մէջ յօտառեկ Անդլիական Եկեղեցին իսչ, կարողէ այն տեղ հաղորդիլ, սակայն նաև ոկտական ազաշել, եւ յայանել, որ ինքն Հայաստանն այց Եկեղեցին իւր նախ նական անփոփոխ գաւանութեամբն ու խորհրդներով Առաքելական Եկեղեցւց տիպար կընդունի և քրիստոնէական մէծ միսիմարտութիւն կը համարի նայն Եկեղեցւոյն մէջ հաղորդիլ: Ա. Պատրիարքին զիջաւ իւր թասաննանց եւ բարեպատշտ Ազնուականն ցոյց տապով իւր միրտութեան եւ տոհմական վիայագիրեն խոստ վանեցաւ Մելքիսեդեկ վարդապետին եւ ամենայն չերմեռանդութեամբ եւ համեստութեամբ հաղորդուեցաւ Ս. Յակովիեանց Տաճարին մէջ առաջի բամախուռն Ուխտաւորաց, և յետ Ս. Պատարազին Ս. Պատրիարքին ներկայացաւ, իւր խորին չորհակալութիւնն մատոց և յայտնեց, որ մէծ երջանկութիւն կը համարի իւր Երուսաղէմ գալն, վասն զի արժանացաւ Հայոց Առաքելական Եկեղեցւց մէջ Հաղորդութեան Ս. Խորհուրդն ընդունիլ:

Զեմք ուղեր թուել ուրիշերեւելի Ճանապարհորդաց անկեղծ գալիսթիւն ներն մեր Եկեղեցւոյն նկատմամբ, ուրոնք դրեմէ ամեն արի անպակաս են Երուսաղէմի մէջ. բայց միայն կը ցաւիմք, որ Ռուսաց Եկեղեցին տակաւին կը հետամոնէ եւ կը քաջալըրէ Հայաստաննանց Ս. Եկեղեցին ուրացող զաւակներն եւ ուրախական հանդիսիւ և կը ինազրում արարողութեամբ իւր դիրին կընդունի, կարծելով թէ մէծ

ողոշան կը մատուցանէ Առաջարար Առաջար Վ. Բարիքան Քարեւանց:

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍ

Ա. Աթոռութ Ժառանգաւորաց Վարժարանն ամեն տարի Մեծի Պահանց վերջին օրերուն մէջ արտարակարգի գպրոցական հանդէս մի կրկատարէ ՚ի աես և յուրախութիւն տիւտաւորաց:

Ներկայ ամսոյ մէջ սոյն հանդէսն կատարուեցաւ և աշակերտաց ճառախօսութիւններէն վատ ու խառաւորէ եւրէն Պ. Զաքար Համբարձումեան ճառախօսութիւն ամսութ ՚ի դիմաց ուխտաւորաց:

Սոյն ճառն որչափ որ մասամբ իւրիք գովեստ է Միաբանական Ուխտիս եւ Սիօնն չ'ախսորմիր բնաւ վանուց վերաց եղած գովեստներն հրատարակէ, այնու ամենայնիւ ըստ թախանձանաց հեղինակին կըստիպուի հետեւեալ ճառն հրատարակէլ, խոստովանելով միանգամայն որ ճառի պարունակութեան ներբողական մասն ՚ի վերէ է Միաբանական Ուխտիս համեստ աշխատութենէն. վասն զի Միաբանախական Ուխտու եթէ բան մի ըրած է, իւր պարտը կատարած է, և այն ոչ թէ լիովին, այլ ցարդ ինչ որ կարողացած է, միայն զայն կատարած է: Գովութեան արժանանալու համար տակաւին շատ բան պետք է:

“ԱՅՍ ԲԵՍԼ վաեմ և բարձր է, պեր Հախօսից միայն յատակ, ես ոչ այդ շորհը և ոչ այդ ձիքին ունիմ: